

מנחות

מנחה

קרבן מן הצומח, שעשוי מסולת חיטים או שעורים. חלק מהמנחות כוללות יין, שמן ו/או לבונה.

מנחת חובה

מנחת חובה היא מנחה שיש מצווה להביאה. במנחות חובה נכללות מנחות שהן קרבנות ציבור (מנחת העומר, שתי הלחם ולחם הפנים), מנחות של עבודת המקדש (מנחת חביתין ומנחת חינוך) ומנחות שנלוות לקרבנות (מנחת נסכים, מנחת חוטא ומנחת סוטה).

מנחת נדבה

מנחה שאדם התנדב או נדר להביאה מיוזמתו. את מנחת הנדבה אפשר להביא בארבע דרכי עיבוד שונות: מחבת, מרחשת, מאפה תנור, וסולת.

קמיצה

הפעולה המקבילה לשחיטה במנחות. הכהן צריך לאסוף קומץ (מעט, כמה שנכנס) מהמנחה בשלוש אצבעות (אצבע, אמה וקמיצה). פעולה זו נחשבת לאחת העבודות הקשות במקדש. מנחת נסכים, מנחת חביתין, מנחת חינוך ומנחת נדבה של כהן נשרפות כולן על המזבח, ולא דורשות קמיצה.

נתינה

לאחר הקמיצה, הכהן צריך לשים את הקומץ בכלי ייעודי לכך, שנקרא כלי שרת.

הולכה

את כלי השרת צריך הכהן לקחת אל המזבח.

הקטרה

פיזור הקומץ על גבי המזבח.

שירים

חלקי המנחה שלא הוקרבו על המזבח. במנחות שבהן רק הקומץ מוקרב, הכהנים מקבלים את השירים ויכולים לאכלם.

בלילה

ערבוב הסולת והשמן כחלק מתהליך הכנת המנחה.

פיגול

מחשבה שחושב הכהן במהלך אחת מארבע העבודות (ורק אחת מהן), בה הוא מתכוון לאכול את הקרבן או להקריב אותו לאחר שעבר הזמן שבו מותר לעשות זאת. מחשבה כזו נקראת מחשבת פיגול, והיא אוסרת את הקרבן לאכילה באיסור כרת.

נותר

קרבן או חלק מקרבן שנותר כשזמן האכילה שלו עבר. את הנותר אסור לאכול, והעובר על איסור זה עונשו כרת.

מנחות-109 דפים

השגה

כהכנה לקמיצה, יש להגיש את המנחה (כלומר לגעת איתה) בקרן הדרומית-מערבית של המזבח. ישנה מחלוקת האם זו פעולה עצמאית, או חלק מפעולת הקמיצה.

פתיתא

את המנחות שנעשות בכלי (מנחת מחבת ומנחת מרחשת) יש לחלק לחלקים בגודל כזית, ופעולה זו נקראת פתיתה. פתיתה נעשית באמצעות כפילה של המנחה (לקפל לחצי), ואז קיפול שוב לארבעה חלקים וחיתוך. במנחות שנעשות בכלי קומצים מהפתיתים לאחר האפיה. מנחות שלא נקמצות לא צריכות פתיתה, וכך גם מנחת סולת שנקמצת מהסולת עצמה ולא נאפית קודם לכן.

קרבת תורה

קרבן תודה הוא קרבן נדבה, שמביא מי שרוצה להודות לקב"ה. קרבן תודה מורכב משני חלקים: בהמה (שיכולה להיות כל בהמה טהורה), ולחמי תודה - 40 לחמים מארבעה סוגים, 10 מכל סוג. שלושה מסוגי הלחמים הם מצה, והרביעי הוא חמץ.

תנופה

חלק מהקרבנות צריך להניף לפני ה'. ההנפה נעשית באופן הבא: הכהן (לפעמים לבד ולפעמים עם הבעלים) מחזיק את הבשר או הכלי שבו מונחת המנחה, ומניף אותו לארבע רוחות השמים, למעלה ולמטה.

סימון דפים שנלמדו:

י	י	יא	י'	ס	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב
כה	כד	כג	כב	כא	כ	יט	יח	יז	טז	טו	יד
לו	לז	לח	לט	מ	מא	מב	מג	מד	מה	מו	מז
מט	מח	מז	מז	מז	מז	מז	מז	מז	מז	מז	מז
טא	טב	טג	טד	טה	טו	טז	טז	טז	טז	טז	טז
עא	עב	עג	עד	עה	עו	עז	עח	עט	פא	פב	פג
פד	פה	פו	פז	פח	פט	צא	צב	צג	צד	צה	צו
קא	קב	קג	קד	קה	קו	קז	קח	קט	קא	קב	קג
הדרן עלך מסכת מנחות											פי